

Reproș lui Dumnezeu

Val

Reproș lui Dumnezeu

Mi-o făcuși Tu, mie, Doamne,
Botezat și bun creștin,
Om la șaiscinci de toamne,
De aseară mă tot închin;

Te-am rugat doi ani și-o vară,
Acatiste-am dat, le știi,
Caprele-n vecini să moară,
Și-uite-acuma-s încă vii,

Plus că s-au mai și-mpuiat,
Ca tâmpitele,-n prostie...
Pe cât sunt de ofticat,
Mor de-amar și gelozie:

A' lu' Gheorghe, peste drum,
A fâtat cinci iezi pe an,
Că de aia, cum Îți spun,
E-ăl mai mare-al meu dușman!

A' lu' Ion, vecinul meu,
Toate trei de muscă rele,
Fată alea tot mereu...
Nu știu ce-o face cu ele!?

Iar, mai jos, e văru' Gică...
Păi...al dracului golan!
Patru-i fată...și-una mică,
Zece iezi an dupa an!

Și vii Tu, de faci minuni,
După doi ani și o vară,
Bani la popă, rugăciuni...
Să-mi faci țapii mei să moară!

Valeriu Cercel